

Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band (The Beatles, 1967)

Un calidoscopi que deixa un record inesborrable

Aquest treball es va publicar l'any 1967 i va sorgir una mica com a contrapès al *Pet sounds* editat per The Beach Boys als EUA. Europa va contrarestar una mica l'imperialisme ianqui comercial amb tretze temes que ens permeten somiar, entristir-nos i riure. El disc és un calidoscopi que deixa un record inesborrable, amb ritme, narrativa, festius i colors per l'orella.

Lennon assegura que el títol de la cançó "Lucy in the sky with diamonds" no és cap referència a l'LSD, sinó que parteix d'un dibuix d'un amic del seu fill Julian que el nen va portar de l'escola. El tema "A day in the life" constitueix una joia del cinquè *beatle*, George Martin. Crec que és un bon homenatge despertar-se amb un bon cafè i viure la vida de manera activa amb la incorporació de la banda del sergent Pepper. L'àlbum continua amb "Strawberry fields forever", que conté elements psicodèlics i una crida oriental. Podria estendre'm amb "Within you without you" de George Harrison i amb qualsevol altra de les cançons, però destaco el "With a little help from my friends". És imprescindible l'audició amb litúrgia i amb els cinc sentits posats d'aquest reconeixement implícit a la tasca d'un grup que va néixer als anys seixanta, que va treballar dos anys en un trist tuguri d'Alemanya on interpretava versions dels temes que tocaven els actors musicals dels Estats Units del *rock and roll*. A partir dels 62, es va produir el canvi: els cantants dels EUA com Frank Sinatra, Ray Charles, Joe Cocker i tants altres interpretaven versions dels quatre de Liverpool. Ells copiaven abans; després eren els altres els que els copiaven.

L'autor d'aquestes quatre ratlles té particularment registrats al cor i al cervell dos productes musicals de *sir* Paul McCartney. El primer és "Hey Jude", que sorgeix de la tristor del fill de John Lennon i Cynthia Julian a l'hora de la separació. Paul McCartney entenia que la criatura s'ho passava malament i va compondre "Hey

Jude". Substituïu Jude per Julian i escolteu-la. El segon és la cançó que tinc escollida pels darrers temps de la meva estança en aquest meravellós món, que han sigut més fàcils de travessar amb la música dels Beatles. "The Long and winding road" va ser composta per McCartney en desplaçar-se amb una furgoneta per fer una actuació, mentre veia les corbes i els penya-segats.

Crítica elaborada per Jordi Turu de la **Biblioteca Central de Terrassa** en el marc del projecte Va de música.